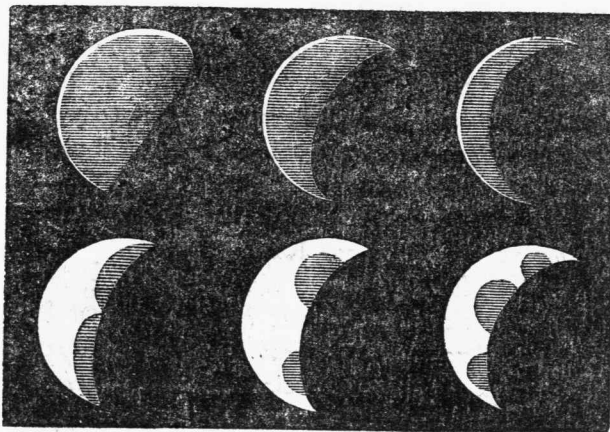

Φάσεις τῆς Ἀφροδίτης.

τητα εικοσιπεντάκις μεγαλητέραν παρ' ὅσην γενικῶς παριστάνει, καὶ ἤθελε φαίνεσθαι ὡς μικρὰ λαμπρὰ σελήνη· ἀλλὰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, τὸ σκοτεινόν τῆς ἡμισφαίριον εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὴν γῆν μας. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς, θεωρούμενοι διὰ τηλεσκοπίου, φαίνονται ὅτι λαμβάνουσιν ἐκ διαδοχῆς ὅλα τὰ σχήματα καὶ τὰς φάσεις τῆς σελήνης· γινόμενοι δρεπανοειδεῖς, ἡμισφαεῖς, κλπ. ὡς δεικνύεται εἰς τὴν προτεταγμένην εἰκονογραφίαν· ὅθεν ἔπεται ὅτι εἶναι καθ' ἑαυτὰ σκοτεινὰ σώματα, καὶ λαμβάνουσι τὸ φῶς των ἐκ τοῦ ἡλίου. Εὐκρινεστέρα καὶ ὠραιότερα βλέπεται ἡ Ἀφροδίτη κατὰ τὴν ἡμέραν διὰ τοῦ λεγομένου Ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου. Ἀστρονόμος τις βεβαίονει ὅτι ἀνεκάλυψεν ὅρη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ταύτης, ἐξ ὧν ἓν ἔχει 10, ἄλλο 11, καὶ ἄλλο 22 μιλίων ὕψος. Φαίνεται δὲ περικυκλωμένη καὶ ὑπὸ ἀτμοσφαίρας, τὸ πυκνότατον μέρος τῆς ὁποίας εἶναι περὶ τὰς 16,000 ποδῶν ὕψηλόν. Δις περίπου καθ' ἐκάστην ἑκατονταετηρίδα ὁ πλανήτης οὗτος φαίνεται ὅτι περνᾷ, ὡς ἀμαυρὰ κηλὶς, ἐπάνωθεν τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου. Τοῦτο δὲ καλεῖται ἡ πάροδος τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ ἐσχάτη πάροδος συνέβη τὴν 3ην Ἰουνίου, 1769· ἡ ἐπομένη θέλει συμβῆ τὴν 8ην Δεκεμβρίου, 1874, ἥτις θέλει εἶσθαι ἀόρατος ἐν Εὐρώπῃ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ.

ΟΤΙ ὁ ἀληθὴς Χριστιανισμὸς εἶναι πολέμιος εἰς τὴν φιλοπατρίαν, εἶναι δοξασία τινὸς συγγραφέως, τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς τὰ παράδοξα κλίσις τὸν παρέσυρεν ὅχι σπανίως εἰς ἀπάτην. Ἐὰν ὡς φιλοπατρίαν ὑπολαμβάνῃ τὴν ὀλέθριον ἐκείνην σπουδαρχικὴν διάθεσιν, ἥτις ἀποκαθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους θερμοὺς εἰς τὸ προάγειν, ὅχι τὴν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὴν αὐξήσιν τῆς πατρίδος των, διὰ καταδυναστείας καὶ δορυκρησίας παντὸς ἄλλου τόπου· εἰς τοιαύτην φιλοπατρίαν, τὸσον γενικῶς ἐπευφημουμένην εἰς τὸν ἐθνικὸν κόσμον, πρέπει τῶνόντι νὰ ᾔνοι πολέμιος ἡ θρησκεία ἐκείνη, τῆς ὁποίας βάσις εἶναι ἡ δικαιοσύνη, καὶ τῆς ὁποίας περιληπτικὸς χαρακτήρ εἶναι, «εἰρήνη καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.» Ἐὰν δὲ ὡς φιλοπατρία ἐννοῇται ἐκείνη ἡ διάθεσις, ἥτις, χωρὶς νὰ περικλείῃ τὴν φιλανθρωπίαν ἡμῶν ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων ἐνὸς μόνοῦ βασιλείου, μᾶς προσκολλᾷ ὅμως εἰδικῶς εἰς τὴν πατρίδα μας· ταύ-

της τῆς ἀληθοῦς φιλοπατρίας ἡ ἀφθονωτάτη πηγὴ καὶ ὁ ἀσφαλέστατος φύλαξ εἶναι ὁ Χριστιανισμός.

Ο ΑΡΑΨ ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ.

Εἰς τὴν Ἀραβικὴν πόλιν Μουσκάτ ἐπεσκέσθησαν ἡμᾶς ἄνθρωποι παντὸς ἔθνους καὶ παντὸς χρώματος. Ἐξαιρέτως δὲ εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν ἐμοῦ τὰ ἦθη Ἀράβων τινῶν ἐκ τοῦ ἐνδοτέρου, οἵτινες ἐξέροθησαν ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν, νὰ ἴδωσιν Ἀγγλικὸν πλοῖον τοῦ πολέμου. Περὶ τὰ ἀναστήματα αὐτῶν ὑπῆρχεν ἐλαφρόν τι καὶ ἐλαστικόν, περὶ δὲ τὰ πρόσωπα ταχύτης καὶ ἐνέργεια. Ἀλλ' ὁ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος τῶν χαρακτήρων των ἦσαν οἱ μέλανες περικυλιόμενοι ὀφθαλμοί, οἵτινες μ' ἐξέπληξαν ἴσως περισσότερον, διότι ταχέως περιεπλανῶντο ἀπ' ἀντικειμένου εἰς ἀντικείμενον, λάμποντες ἀπὸ θαυμασμὸν εἰς πᾶν ὅ,τι ἔβλεπον. Ἐξαιρετὸν τηλεσκόπιον συνέβη νὰ τεθῇ οὕτω, ὥστε νὰ φαίνηται δι' αὐτοῦ ἐν τῶν πλέον μακρυνῶν ὀχυρωμάτων. Ἐκάλεσα δ' Ἀραβὰ τινὰ νὰ θεωρήσῃ δι' αὐτοῦ, ὅστις, ἀρῶν ἐκύτταξε περίπου ἐν λεπτόν, προσήλωσεν εἰς ἐμέ τὰ βλέμματά του μὲ τὴν μεγίστην ἀπορίαν, καὶ, χωρὶς νὰ εἴπῃ λόγον, ἐπήδησεν ἔξω τοῦ πλοίου. Ὅτε δὲ ἡ λέμβος ἐν ἧ εὕρισκετο ἀπεμακρύνθη ὀλίγον τι, ἐξεφώνησεν, «Εἰσθε μάγοι, καὶ καταλαμβάνω τώρα πῶς κυριεύετε τὰς πόλεις! ἐκείνο τὸ πρᾶγμα, (εἶπε, δεικνύων τὸ τηλεσκόπιον) ὅσον καὶ ἂν ᾔνοι μακρὰν, φέρει αὐτὰς ὅσον πλησίον ἐπιθυμεῖτε.» Πολὺ διεσκεδάσαμεν μὲ τὴν εὐήθειάν του ταύτην, ἀλλ' οὐδεὶς λόγος ἴσχυσε νὰ καταπεισῇ αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ νὰ λάβῃ τοιοῦτον περὶ ὀπτικῆς μάθημα, ὁποῖον νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς πλάνης του.

ὍΤΑΝ ἀπολέσῃ τις παλαιὸν φίλον του, χάνει μέγα μέρος τῆς ὀλίγης ἡδονῆς, ἥτις συγχωρεῖται εἰς τὸν παρόντα βίον. Ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἡ ἡμετέρα φύσις, ὥστε, ἐφ' ὅσον ζῶμεν, πρέπει νὰ βλέπωμεν τοὺς παρ' ἡμῶν ἀγαπημένους πίπτοντας τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ τὸν κύκλον τῆς συγγενείας ἡμῶν ὁλονὲν σμικρυνόμενον, ἐωσοῦ μεινῶμεν σχεδὸν ἔρημοι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τότε πρέπει βεβαίως νὰ ᾔνοι καὶ ἡ ὥρα ἡμῶν νὰ καταβῶμεν εἰς τὸν τάφον. Πάντοτε ὅμως ὑπάρχει αὕτη ἡ παρηγορία, ὅτι ἔχομεν ἕνα Προστάτην, ὅστις δὲν χάνεται εἰμὴ ἐξ ἰδίου ἡμῶν σφάλματος· πᾶσα δὲ νέα πείρα τῆς ἀδηλότητος ὧν τῶν ἄλλων εὐχαριστήσεων πρέπει νὰ μᾶς παρακινή νὰ προσηλόνωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν ἐκεῖ, ὅπου μόνον εὐρίσκονται ἀληθινὰ ἀγαλλιάσεις. Πᾶσα ἐνωσις μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου πρέπει τέλος νὰ διαλυθῇ· καὶ πᾶσα ἐλπίς, ἐνταῦθα λήγουσα, πρέπει ἐξ ἐνὸς ἢ ἄλλου μέρους νὰ τελειώσῃ εἰς ἀποτυχίαν.